

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbiske niedželske łopjeno

W Budyschinje

25. měrza 1934

Bauzen

Bołmonczka.

Marca, 11, 1—10.

Rhutny čaž kwjateho pósta nam w našim zyrkwinškim žiwjenju konfirmaciju pšchinjeke, kotraž wěsće džěčom, kiž kwój křesćenšći flub wobnowja, dobre prawo k wjekełosćzi dawa, a tež staršći maja kwjate wjekele, hdnž kmedža kwoje lube džěčzi k wołtarjej Knjesowemu pšchewodžec. Bołmonczka je wožebje pšchihedna niedžela sa konfirmaciju, dokełž móža mlodži křesćizjenje runje seleny šchwórtk abo čzihi pjatł přeni trócz Bože wotkasanje wužiwać. Tak šo w křutnosćzi pola Božeho blida žohnowanje konfirmacije dopjelnuje. Napjelnicž i křutnosćzu, to je prawa konfirmacija.

Bołmonczka pał je hižo w bibliji wjekełny džěń. Ma kwoje wjekele mjeno po palmach, i kotrymž knjesa Jesuža na jeho puczu pšches wolijowu horu do Jerusalema čžesczachu. Bonižnje na wóšlatku ředžo Jesuž do města saczahnj, njewobarajo wjekełosćzi luda, kiž jeho kaž trala čžesczowashe a jemu Hosiana spěwashe. Wožebje Galilejszy řu to byli. Se nich drje njeje nihto potom řobu wołat: „Křižuj jeho!“ Mała čžrjoda kwěrnjch řo wjekeleshe na Jesužowe kralestwo w Dawitowym měscze.

Hosiana we wnjokołsćzi! Stary řěrluř, kiž je řo wjele w templu spěwał, řo i nowej mozu a płacziwośćzu nad Jesuřom sanjeke. „Twój Zion tebi pšalmj, hdnž ty džěřh, na-iczele,“ spěwa Pawoł Gerhard, a „Hosiana! Křnřtuř dže dele i njebieskeho tróna“ spěwa naš řerbřski řěrluřer Miřał Domařka (po Schmolku). Advent a Bołmonczka řejitej pod jenej a řamřnej wjekełosćzu.

Hosiana řěka „pomhaj wřhať“, kaž w 118. pšalmje w 25. řchwóczzy čzitamj. „O Knježe, pomhaj něť, o Knježe, daj něť, řo by řo wřhitko derje radžiło! Křwaleny budž, kiž pšchindže w mjenje Knjesa, mj požohnujemj wař, kotřiz wj

i Knjesoweho doma řče.“ Tak řu spěwali, hdnž pšchi požwje-
czenju noweho templa řwjedženřski čzah pšched templowe wro-
ta pšchiczahnj.

Hdnž lud tam Jesuža i tutym pšalmom čžesczěshe, řejti nam nowy templ, nowy řakon pšched woczomaj. Hosiana we wnjokołsćzi, to běshe nowe Bože řjewjenje a nowy řlub we Křnřtuřu. „Čžescž budž Bohu we wnjokołsćzi!“ Njebieka běchu wotewřene. „Křwaleny budž, kiž pšchindže w mjenje Knjesa!“ To bě poľne wuřnacze k bóřskemu požokřtwu Jesuřowemu. Tak Jesuža tam řjawnje řa meřiaķa wuwołachu. Kiž tak pšched wrotami řłowneho města Křnřtuřej řhwalbu řpěwachu, i tym řadachu, řo řo řyľu lud, řyľe měřto, řyľa templowa wřchnosć řa Jesuža rořřudži, jeho i čžesczu witajo do řwojeje řřjedžiřnj.

Bóh pomha ludej: Jesuř pšchindže w Knjesowym mjenje. To je woprawdže pomoz i wnjokołsće. Šchwóž Jesuža tak waři, dyrbi jemu řhwalbu dacž. W ludowym řiwjenju řo ře řhwalbu a čžesczu požěhuje, řchwóž řubla a řiwjenje řa dru-
hiř wopruje, potajřim wjazy řa nich čžini hacž řo w pšche-
řěřku řada. Řajřu měřu řhwalby bě řebi Jesuř hižo řařľuřři, hdnž do Jerusalema řaczahnj a wóšlatko, na kotrymž ředže-
she, na drařtu a palmowe řaľoř teptařhe, kotřěž běchu ľudžo na pucž řkali! Wěřjachu i řyľej wutrobu do njeho, twarja-
chu na jeho řmuřitořč a na jeho bóřřku móž: Řěťotř pał řu drje kaž řudař řemřku nadřiju na njeho řajili.

Hacž řnadno mj w našim čžaku wot Knjesoweje řřř-
wje pšhejara řadamj, řo wona ře wřhej řwojej mozu dyrbi
poľěpřhowanje řwěťnjch wobřejnosćřow pšchinjeřč? Hdnž
tak mřřlimj, potom drje naša řhwalba řa Jesuža a jeho
wumožěřři řkutł wotějera. Jeho pomoz tola k řbóžnosćzi
duřchow řľuři, řa to dyrbimj jemu řwoje najnutřniřhe řo-
řiana řaspěwacž. A tele naše řyľe řemřke wobřejnosćče móža
řo řaľle teřdn poľěpřhowacž, hdnž řprawna pobožnosć řařo

w zrytym ludu knježi abo tola taŭ woŭroŭžena njeje taŭ nětko w mnohiŭ woŭadach.

Hoŭiana ŭpěwacz rěka ŭebi Jeŭŭowu pomoz ŭadacz we wěrie, ŭo Jeŭŭ je wot Boha pōŭŭany ŭbōŭniŭ.

Hoŭiana! Tuŭ nam ty
Daj ŭo nětko ŭbōŭnje doŭtacŭ!
ŭohnowanŭ Knjeŭowŭ,
Cŭohodla chŭŭŭ wōŭŭach woŭtacŭ?
Hoŭiana, pomŭaj nam!
Halleluja, witaj ŭ nam!

Nasŭhim pačęerŭŭim dŭčęom.

Uch, lube dŭčęi, pŭŭiŭŭoŭ je, —
To derje wopomnęcŭ, —
Dŭen ŭhutny, a teŭ wjeŭeŭŭ,
ŭdŭeŭ ŭnowoh' ŭlubicŭ
Ŋso Bohu ŭamemu
We ŭwojim ŭiwjenju:
ŭom' dŭecŭe ŭwěrne ŭawoŭtacŭ,
Ŋso jemu wōdŭicŭ dacŭ.

Nětŭ pŭŭiŭdŭe teŭ, o ŭedŭbujęcŭ,
Ŋa Waŭ cŭaŭ bēdŭenja!
Cŭert Ŋhrŭŭtuŭej Waŭ rubicŭ dŭe,
Ŋwēt lubi wjeŭela.
Tuŭ ŭwěru ŭtraŭujęcŭ,
U ŭ nimi wojujęcŭ!
Ŋŭtōŭ do jich ŭŭcŭow ŭapadnje,
Je dŭčęo ŭubjene!

Waŭŭ mjecŭ ŭa taŭŭ bēdŭenje
Njeŭ Boŭe ŭłowo je!
Ŋ nim njeŭŭŭečęel ŭo pŭŭewinje.
Tuŭ pŭŭeŭ jo trjebajećę!
We mērie dŭeręcŭe tu
Nětŭ ruŭu Ŋnjeŭowu!
Duch Boŭi wŭŭaŭ Waŭ pōŭŭŭni
W ŭŭŭch bēdach na ŭwēcŭe.

Je cŭeŭŭo Wam, ach ŭładajęcŭ,
Na ŭwojoh' wjedniŭa,
Ŋŭto wōn na ŭŭiŭŭu pŭŭētraŭ je
Teŭ ŭobu Waŭŭe dla!
Ŋaj jemu porucęcŭe
Ŋso wŭŭēdnje w modlitwje.
Ŋdnŭ ŭ nim ŭcŭe, ŭŭipny ŭatana
Wam ničŭo njeŭŭŭodŭa!

Ŋaŭ wōŭŭo w bitwje wojuje
Pod ŭwojej ŭhorhoju,
Taŭ wudŭeręcŭe a wōŭtańcŭe
Pŭŭi ŭwojim Ŋbōŭniŭu!
Na jehō ŭtronje je
Wam wēŭte dobŭęcŭe!
Wōn wjedŭe, ŭiŭ joh' lubuja,
Do ŭbōŭnow' wjeŭela.

Ŋ. B.

Konfirmazija a woŭada.

Ŋo je konfirmazija ŭa pačęerŭŭe dŭčęi nēŭŭto wōŭebite a ŭwjatōŭne a waŭne, drje ŭōŭdn pŭŭida. Ŋo konfirmazija teŭ ŭa zŭŭu wōŭadu nēŭŭto wōŭebite a ŭwjatōŭne a waŭne, pŭŭida to ŭōŭdn?

Wobnowjenje ŭŭečęeńŭŭeho ŭłuba.

Ŋo je konfirmaziŭŭi dŭen ŭa wōŭadu dŭen radoŭęcŭe, to pŭŭidaja. Wōŭadŭe pŭŭidŭēla ŭo tola nowe ŭtawn, ŭotreŭ dŭrbja nētŭ pomŭacz, wōŭadu dale twaricŭ, ŭotreŭ dŭrbja nētŭ ŭ wōŭadu ŭjednocęeńŭŭto ŭajicŭ w Boŭich ŭłŭŭbach a pŭŭi Ŋnjeŭowej wjecŭeri! U ŭo tole je wŭŭeŭ ŭwěru dŭeja, to ŭłubja dŭe pačęerŭŭe dŭčęi pŭŭi konfirmaziji. Ule mōŭeja ŭtarŭŭi wōŭadni woprawdŭe wōčęatowacz, ŭo budu ŭo młōdŭi runje pŭŭi Boŭich ŭłŭŭbach ŭwěru wōbŭŭēlecŭ, hdnŭ ŭo ŭtarŭŭi wōŭadni Boŭich ŭłŭŭbow ŭdaluja? Ŋamōŭa młōdŭi wōŭadni towarŭŭnoŭcŭ wēry ŭajicŭ, hdnŭ ŭbŭŭŭna wōŭada ŭaneje towarŭŭnoŭcŭe wēry nima?

Taiŭŭeho dŭrbjeli ŭo dorōŭcęeni ŭŭeŭŭęijienjo pŭŭi konfirmaziji praŭŭečę. Ŋsnadŭ je taŭ konfirmazija teŭ jim ŭhutne ŭudŭenje, ŭotreŭ jim praji: Wot Waŭ njeŭamōŭa pačęerŭŭe dŭčęi tutu zŭŭwiniŭŭu ŭwěru nawuŭŭŭęŭ!“ U ŭ tym poŭaŭe konfirmazija teŭ zŭŭej wōŭadŭe ŭwjatny nadawŭ: Ŋōŭdn je notliwny wōŭadny dŭrbj hacŭ do ŭmjercŭe ŭwoje konfirmaziŭŭe ŭłubjenje dopjelnjecŭ a tu ŭwěru w zŭŭwiniŭŭim ŭiwjenju a ŭŭeŭŭęijanŭŭim ŭadŭerŭenju wopōŭaŭowacz, ŭotruŭ wot pačęerŭŭich dŭčęi wōčęaŭuje!

ŭenoŭ hdnŭ ŭu wŭŭitŭŭ ŭwěri, mōŭe naŭŭa zŭŭŭej bŭcŭ teŭ wērna ludowa zŭŭŭej a ta wērna towarŭŭnoŭcŭ wēry, ŭotraŭ wona dŭrbj bŭcŭ po woli Jeŭŭŭa Ŋhrŭŭtuŭa a teŭ po woli naŭŭeho wjedniŭa.

p. n. ŭ. W.

Ŋe ŭwojateho pōŭta ŭ ŭutram.

„Ŋrēcŭ ma jenoŭ dwē mēŭŭnje, na ŭotrynajŭ je. Paŭ je wōn pŭŭi tebi a leŭi cŭi na ŭŭiji, paŭ wōn leŭi na Ŋhrŭŭtuŭu, jehnjecŭu Boŭim. Leŭi-li hrēcŭ jenoŭ na twojim ŭhribjecŭe,

by ty [hubjenn; leži-li wón pať na Khrystuſku, by ty ſwo-
bodny a ſwobódný. Něk wuſwol, [chtož chyeſh! So bychu hrě-
ši na tebi woſtaſe, to by bylo po ſakonju a prawje; ale
[hnady by wone čyſnjene na Khrystuſka, jehnjo Bože. He-
wať, by-li chyeſh Bóh [nami prawowacž, by to ſa naſ na
lónzu bylo.“

Luther.

Luther je wolil mies tutymaj meſtnomaj, a je ſebi
wuſwolil Khrystuſka, kiž na ſchizju ſo ſa naſche hrěchi do
ſmjercže da. Luther poſaſa čłowjekow ſažo dorasnje na
ſchiz, kiž ſnamjo ſmjercže a ſnamjo žiwjenja. Luther ſtaji
ſažo ſchiz Khrystuſkowu jako ſnamjo žiwjenja a dobyčja
pſchod lud a ſwoſa jón pod ſchiz a tať t dobyčju a [tym ſe
měrej, t tomu měrej, kotryž duſcha a tať čłowjek ma pod
ſchizom, a jenož pod ſchizom Khrystuſkowym. A tam dny-
bimy my dženſa bycz, hdyž chzemy ſchecziſjenjo bycz, hdyž
chzemy wěrneho mēra mēcz, hdyž chzemy wěrnie [božowni
bycz! Tuž čyimy, [chtož Luther čyiniť. Tuž ſpěwajmy tež
[nim:

„Khryst w ſmjertnym jaſtwje ležeſche
Sa naſche hrěchi jatn;
Tón woſpjet [rowa ſtanyť je
A t žiwjenju nam datn.
S teho my ſo ſradujmy
A tež ſo Bohu džaſujmy,
Něk ſpěwajmy: Halleluja, halleluja!“

Hlaj, to je Bože jehnjo, kotrež ſwěta hrěchi njeſe.

O ſo by tež tutón poſtny čaſ naſ ſnowa wučit hladacž
na ſwjaty wopor, kotryž je Bóh ſa naſ pſchinjeſť. Haj, chye-
my wſchědnje wopomnicž, kaſku bolocž ſmy my ſe ſwojimi
hrěchami a ſkomdženjemi ſwojemu Sbóžnikej načjinili. Hač
drje ſo tajki njemgli, kiž rjeſnje, ſo to hłuboko ſahnurjenje
do Khrystuſkowneho čerpjenja ſo ſa ſchecziſjana naſcheho
čaſa njechodži, dokeľ to čłowjekow mjehkich čyini. Tať
chzemý tola ſažo Jeſuſa pſchewodžecž po pucju jeho čerpje-
nja. Wſchať tež wón, kiž je Syn Boha wjeſſchneho, a mē-
jeſche tam pola Wótza bójſtu čjeſč a kraſnoſč, ſo njeje ha-
nihowať, naſcheje winy dla ſo tať hłuboko ponižowacž a
čzwilu ſchizja na ſo wſacž.

Hdyž beſche tež Jeſuſkowne žiwjenje poľne bēdženja a wo-
jowania, bē tola tón poľedni pucž najbóle hórki, najboľſt-
niſhi! Pſchindže tola t čelnej bolocž tēž duſhowne čer-
pienje! O [chto je jeho ſwjata duſcha ſacžuwata, hdyž na
nim, kotremuž bē hrěch runje tať wohidny kaž jeho Wótzei we
njebeſchach, hrěſchne poľlecže ſa zſke čłowjeſtwo ležeſche. So
bychmy my poľoj w ſwědomnju mēli, je ſo Jeſuſ [njepſche-
čjelom naſchich duſchow tať bēdžit, ſo jemu krawny pót wot
woblicža ſapaſche. So bychmy wuſwobodženi byli [heľſkich
ſwjaſkow, da ſo wón jimacž a ſwjaſacž. So bychmy ſbóžnoſč
dóſtali, bu naſch Rnjes bitn, hanjeny a ſaplowany. So by
naſcha hrěſchna čžeža wot naſ precž wſata byla, dnybjeſche
Jeſuſ ſwój ſchiz na ſwojim tať ſranjenym ſhribjecže njeſč.
Jemu bu draſta wuſlecžena, ſo by naſ pſchitryť [draſtu
ſwojeje prawdoſčje. Naſch Sbóžnik da ſebi ružn a noſn na
ſchiz pſchibicž a je tam pſchětrať žaľoſtnu čzwilu, ſo bychmy
my pſches jeho rany ſahojeni byli a troſcht namaľali we ſwo-
jim čerpjenju, ſtyſku a žaľoſčenju. Haj, naſch wumóžniť
dnybjeſche tež tam na ſchizju kaž wot Boha wopuſchčený bycz,
a jeho duſcha je tam ſatamanſtwa čzwila pſchětrať, ſo by

Bóh naſ w hnadže pſchitjecž moľt ſa ſwoje džeſti. Jeſuſ bē
lacžny, ſo bychmy my čerpal ſe žórka žiwjenja hnadu,
troſcht, mēr, a móž ſa ſwoje bēdženje a wojowanie. Haj,
wón je ſa naſ wumrjet, ſo bychmy my wēcznje žiwi byli a,
[nim hižom tu w ſbóžnym towaſtwe ſjednocženi, ſo naſ
Božej ſmilnoſčji ſradowali.

Chzemý ſo tuž někto, lubi ſchecziſjenjo, pſchod Bohom,
kiž naſ [tajkei luboſčju t ſebi čehnje, w poľucže hłuboko
ponižowacž, we mērje, Khrysta ſchiz wobhimacž a ſhwatačž
do jeho rukow, kotrež wón na ſchizju ſa nami wupſchětrěwa!
Haj, ſwojemu Sbóžnikej ſo dacž [čjelom a [duſchu, to je
jenicžke, [chtož móžemy jemu pſchinjeſč. O hladaſmy tať
na ſwojeho wumóžnika a pruhujmy ſo, ſo by tajki wopor
Boži ſa naſ podarmo njebyť.

S. B.

Gžichi pjatt.

Głóž: Wojui prawje hdyž ta hnada.

Swětko ſwěta blēde haſcha,
Bójce, ſo mnu plaťajce!
A ſemi pada hłowa naſcha.
Plaťce, byty jandžeľſke!

W ſtyſku žaľoſnym na ſemi
Lecžecž widžu Jeſuſa!
S njebeľſkimi jandžeľemi
Plať, ty hrěſchna wutroba!

W rēžn krawnej wón ſo ſupa,
Wutroba ſo jemu ſchryje;
Wohēn wſche hłowy ſtupa!
Hrěſchnik teho wina je! —

S potom krawnym wobtrjepjene
Widžu bójſke woblicžo,
Wot ſtych ludži wohanjene,
Bój a plať, o hrěſchniko!

Jeſuſkowne ſwjate ſtaw
Pſchekłōte ſu [hoľdžemi,
Jeſu bitn, Jeſu krawny,
[chto ſmy načjinili Gži?!

Na ſchizju Gže wobhladuju,
Jehnjo čyſte, w Twojej kwi.
Styť a bolocž wulku čuju;
Wutroba wſcha we mni rži.

Pſchelecž krej by ſwoju chyeľo,
Krawne Bože jehnatko,
So by wumóžene bylo
Zſke hrěſchne čłowjeſtwo.

Kralo njebeľ, křonowany
S křonu ſwojei černjowej,
Hłuboko a čžeľte rany
S bitny [hrěchom njebeľſch beť.

Swětko ſwěta blēde haſcha;
Žiwjenje dže do ſmjercže,
Jeſuſ mēje, hłowa naſcha!
Plať, ty hrěſchny čłowjecže!

Zyrkej a stat.

Młodźina steji pšchedewšchem w tutnych dnjach pšched nami a i njej starość wo jeje pšchichod. Tuta starość njeje wjazn tať bojasliwa kaž prijedn, wona je bóle staranje, t. r. skutkowanie, kotrež je pšchihotowanie a wuhotowanie młodźiny se snutsknymi a swonknymi mozami a darami a kubłami. A tu ma přenje bncž wšcho, šhtož i kšhesćizijanskeje wěrn a zyrkwe pothadža. Evangeliska zyrkej je šo tohodla rošku-džika, zylke šastaranje młodźiny a zylke džěło sa a mies młodžinu reforměrowacž. Kajke nowe šariadowanje budže, nje-je hišće snate. Dotalne džěło, kotrež evangeliske šwjaški młodžiny wukonjachu, drje šo dokladnje pšcheměni. Zyrkej pšchemošnje tuto zylke džěło. S tym šmėje tež kóžda wožada jako tajku tuto džěło pšchemšacž a šo štaracž sa šwoju zylu młodžinu. — Drobnišćeho njemožemy hišće wo tym prajicž. Njeh pať šo wožadn kaž młodžina pšchězo hižo na tajke šariadowanje pšchihotuja. A njeh je wšchudžom luta šwěra namařana, džělacž a skutkowacž sa młodžinu, sa pšchichod niz jenož našćich šwojbow a našćeho luda, ně tež našćich wožadow a našćeje evangeliskeje zyrkwe! — Njedawno pšchinješćemny tu wuprajenje wjednika młodžiny, dženska tu štajimny dalsche. von Schirach je prajil w Essenje: „Mny njepošastanjemy pšched katolskim wotdžělom šjednocženštwow młodžiny. Mny wuprajimny šwjatocžnje, šo nimaja konfešionelne wotdžěle žaneho wožebiteho prawa.“ — Šdnž ma štat žadanje totalitety na zylu młodžinu a hdnž je młodžina evangeliskich šwjašćow tehodla do wulkeho zylka němšćeje młodžiny šćupila, ma štat žadanje totalitety tež na młodžinu katolskich šwjašćow. S tuteho štejnišćěža šu tamne wuprajenja wjednika młodžiny šrošumicž.

Wšchelate i bliska a dalša.

S **Drježdjan**. Njedželu 11. t. m. wotmě šo tu šažo Božja šćlužba sa ev. Šserbow. Wopnt kemšćow bě poměrnje do- bry, tež bě tón křóć młodžina derje šastupjena, šhtož je jara šwješelaze. Po kemšćach šhromadžichu šo wšćitžn lubi kemšćerjo w hošćenzu „Johanneshof“, hđžež šo wotmě wo- žadna šhromadžišna. S wuspěwanjom narodneje hymny wotewri šo šendženje. Tež tu bě wjele ludži šo šesćlo. Po- šćrowjaze šćłowa rěćšće knjes Pěćšćka. W šwojej rěćši wušběhnny, šo kšhesćizijanski kšćiz a hořaty kšćiz šhromadnje šymbolišujetej němšću pšchesjednošć a šo je našć šwjatny na- dawšć, wěrnje tutym šymbolam šćěšćowacž. Potom rěćšće pšchedšćnda tow. „Čžornobóh“, kiž šwoju radošć nad tym wupraji, šo nětko tež młodžina šo šwojeho nadawšća bóle wědomna, šhtož wón najlěpje i teho špóšnaje, šo je šo młodny lud na tutym šendženju šo wobdžělila. Šćonći šwoje wab- jaze šćłowa i tym namokwjenjom: Młodžina i nam! — Po tym bušćtej dwaj čžestnej šobušćawaj i diplomomaj wušna- mjenjenej. Čžesć komuž čžesć šćłusćha. Po špěwje „Ružiza šćłowjanšća“ jimašće šo šćłowa knjes šarať Kšćizjan. Naj- přjedn džakowašće šo Drježdžanšćim Šserbam ša to, šo šu podžěl brali pšćhi tyšćnosćach jeho šwojbn. Šeho dalsće šćłowa běchu wěnowane našćej domišnje a zylemu wóćznemu krajej. Šenož pšćes pobožnosć a lubošć i šćerbšćim wožebitošćam je nam rušćowane, šo na dalsće wobšćamny. To čžže tež našć kanžler Adolf Hitler, kiž je i našćim wjedn- šćom. Tež našć waženny hudžbnny direktor Bj. Krawž rěćšće wo našćej kulturje a dopokasa i pšćikšćadami, šo je kóždn šćprawny Šserb winowaty, šo ša šćžerjenje našćeje kultury wojuje. Tutym šćłowam pšćišćamšćny šo tež čžestny pšćhed-

šćnda towaršćta, kiž pšćhi tutej šćkladnošći tež na šćšćlužbu našćeho šćnćomšćšćtra Krawža pokasa. S narodnymi pšć- nicšćkami wušćincž i wječžor. Šabncž tež njehamny, šo běšćtej naž šć. theol. Pěćšć a Šćokta še šwojim wopntom pocžesćiz- loj, šćhtož je wšćitšćich šćwješeliko. J. Th. S.

Hórnižn braunšćweigšćich jamow „Bergwerkswohlfahrt“ a „Hilfe Gottes“ šu šćtare dobre kšhesćizijanske wušćnjš- — kšhesćizijanske wušćnjš je wšćhať šćajnje dobre! — šažo mies šobu šbudžili: šo šo pónđželu šćromadže modla a tať šwoje džěło w Božim mjenje šapocžinaju a tať šwoju dušću pšćihotuja ša šćmjertne šćrahi, kiž ičć tam pod šćemju wob- dawaju. Do wóžny bě tam tuto modlenje, nětk tam šažo je. — Do wóžny bě tež we wjele domach modlenje a to niz jenož pónđželu pšćhi šćpocžatku tyđženja a rańšće modlenje wšćhđ- nje! Šsu wšćhđ domny, kotrež šu tola wjele mjenšće šćjedno- čženšćtwo hacž tamne hórnišće, i tutym šažo šapocžaje? — Do wóžny běchu w mnoho domach blidowe pacžerje! Špěwaja šo wšćhđžom w kšhesćizijanski domach blidowe pacžerje? — Tute a tamne pacžerje — nješću wone džěl kšhesćizijanskeho žiwjenja? Nješću wone wola Kšćrišćuřowa? Čžinišć ty ju? — A wono je Palmarum. Młodny kšhesćizijanow šćč- lemn do žiwjenja. Šćhto damny jim šobu? Damny jim šobu modlenje — a i tym rańšće modlenje a modlenje ša džěło a powoľanje a i tym blidowe pacžerje? Damny jim modlenje jenož jako pšćhišćanje šobu: „Ty dnrbšć šć modlicž!“? Wbo damny jim modlenje šobu jako něšćto, čžehož šo njehadža wošćajicž, došćelž šu šo i nami šobu modlili, došćelž šu, šo i nanom, i macžerju modlo, šćpóšnali, kať kražna wěž to, we Šćešćuřowym mjenje tu i nješćjškim Wóćžom rěćšćěž šćměć a móž kať lube džěćžo i lubym nanom? Dášć ty tole šwojim džěćžom šobu? Wbo niz? Ša mēnjach, šo čžžnyšće ty ičć jako prawny kšhesćizijanow, jako ša žiwjenje najšćwěrnšćho wuhotowanny čžłowjekow wupóšćlacž? A woni maja šć- bom tón wožebity nadawšć, twaricž a tworicž nowy pšćchichod zylkeho kraja a luda! — Tamni hórnižn šo šažo modla a —?

Na pucž.

Daj mi, mój šćyno, moja džowšća, šwoju wutrobu, a njeh šo moje pucže twojimaj wocžomaj derje šćpodobaju! —

Žyli čžłowjekoj šćłusćeja do našćeho čžajša! Žyli kšhesćizijenjo šu tež žyli čžłowjekoj! Tuž próžucžje šo, Wny młodži, wo to, šo bnyšće to bnyli džěń a bóle! A Wny šćtari niz mjenje! Tole njepšćhińđže i lěćami šćamo wot šć, ně to čžže džěń wote dnja šćnowa došćnte bncž! —

Naž i Duchom šwojim wobšćtaraj,
Ša wucžbu wješelošć nam daj,
Šo prawny šćložšć šćladžemny
A wěćžnje w twojim šćlubje šćmny.

Šćšćtowanie:

Wšćhđem, kiž pižachu a póšćlachu, wutrobnny džaj! Šo wšćchelateho hižo w póšćlednim čžizkle nješćtejesće, ma wožebi- teje pšćhicžimny. Redaktor.

Ša Jutry: R. w M. — Ša Quasimodo pošćaji šć. w. f. Š. — Ša Miš. Dom.: R. w R.

Serbske spěwařske

su na předań w Serbskej kniharńi w Budyšinje

Šćamokšćitly redaktor šćarať Wyrćacž w Rošćacžach (Rošćiz b. Weissenberg). Šćizšćěž a našćad „Šćerbsće Nowiny“ w Budyšinje. — Wušćhadža kóždu šćobotu a pšćacž šćććwóććelšćnje 108 šćj.